

Novinky v IN! 3
Aktuálně

Marta Ebenová – režisérka programu CSM Olomouc 6
Interview

Řešíme ŠKOLU 6
Inkognito

Otestuj se s kámoškou 7
In test

V NEBEZPEČÍ života 8
In zdraví

Den PRINCEZNY 9
In side

PROČ se modlit 10
Duchovní Injerce

Falešná TOUHA 11
Fotoromán

DOBROTY na talíři 15
Redakční okénko

Jarní TRENDY 16
Inovace

Máš ODVAHU věřit? 17
In action

Jako RYBA ve vodě 18
Inspirativní osobnost

Dej si do těla 19
In sport

Reportáž z BRAZÍLIE 20
In cestování

KŘÍŽOVKA a soutěž 22
In telext

Neuvěřitelné STAVBY 23
In zábeva

Sluší ti to

Seděla jsem s kamarádem na čaji, když z ničeho nic řekl: „Bětko, já ti musím něco říct. Jak ses tehdy starala o tu holčičku, tak ti to moc slušelo. Opravdu! Vy holky si myslíte, že nejste krásné. Vykašlete se na to! Jste nádherné, úplně všechny!“

Narážel na nedávnou víkendovku a na chvíli, kdy jsem se mermomocí snažila nějak zabavit jednu malou holčičku. Nedivila bych se, kdyby se rozplýval právě nad ní. Ale nade mnou, s třemi dny nemytými vlasy, ve špinavých riflích a obrovské všemi barvami hrající zimní bundě? Najednou jsem se cítila jako princezna. Tak jsem celá rudá odpověděla, že děkuju, a převedla řeč jinam.

Den na to jsem letěla do školy. Jako vždycky jsem nestihala. Kličkovala jsem mezi olomouckými kočičmi hlavami a bylo mi absolutně jedno, že musím připomínat žirafu, která tančí na minovém poli. Jediné, na co jsem myslela, bylo, abych dorazila s co nejmenším zpožděním.

Když tu najednou šel naproti mně další kamarád. A místo toho, aby jenom pozdravil a šel si dál svou cestou, jak to dělá normálně, když se mijíme, zrovna dneska se zastavil. Ne, prosím, já si dneska fakt nemám čas povídat! Pomyslela jsem si v duchu trochu naštvaně. Přesto jsem ale zastavila, abych si poslechla, co má na srdci. Nic důležitého, jenom že mi už vrátil jednu knížku, kterou jsem mu půjčila. Asi si chtěl povídat dál, protože se zeptal, kam jdu. Když jsem popravdě odpověděla, že do školy, kde jsem už asi tak pět minut měla být, rozloučil se a na odchodu jen tak mimochodem prohlásil: „Vypadáš báječně.“

Už jsem si nepřípadala jako žirafa na minovém poli, ale jako kočka, která zdolává ja-

kýkoli terén s elegancí sobě vlastní. A přitom stačilo tak málo!

Uvědomila jsem si, že ten první kamarád měl pravdu. My holky si opravdu často myslíme, že nejsme krásné. A když nám někdo řekne opak, jsme překvapené a začneme dotyčného přesvědčovat, že se musel splést. Že nám to fakt nesluší. Odpovídáme: „Ale prosím tě, vždyť vypadám hrozně!“

Nebojme se připustit si, že i když si tak nepřipadáme, jsme krásné, a na komplimenty odpovídat spíš: „Děkuju.“ Protože (nejen) podle mého kamaráda jsme nádherné! Úplně všechny!

Bětka

Odhodlat se k maličkosti
vůbec není maličkost.

Číst z
VIRA.CZ
VIRA NA INTERNETU